

In dankbaarheid houden wij de herinnering vast aan :

Wilhelmina Josephina Spekreijse

echtgenote van

Franciscus Antonius Keizers

Zij ontving het leven uit Gods hand op 21 april 1928 te Haaksbergen. Ze overleed, vrij plotseling nog, op de leeftijd van 60 jaar op 21 december 1988 te Enschede.

Lieve mama, in de tijd dat je bij ons was, hebben we je allemaal leren kennen als een zorgzame moeder bij wie steeds voorop stond: liefde, warmte en gezelligheid binnen het gezin. Wat je zelf, helaas, in je jeugd zo hebt moeten missen, wilde je ons steeds geven : een écht thuis.

Je straalde en genoot zo als we allemaal knus in de kamer zaten te babbelen. Daarbij was niets je teveel. Altijd was je in de weer en vaak was je bezig voor een ander.

Als we raad nodig hadden of als we in de put zaten, konden we voor een kordaat maar welgemeend advies altijd bij je terecht.

We gingen graag naar je toe, want je had veel levenservaring.

Bij alles wat je deed, had je erg veel steun aan papa, meestal de rust zelve. Een stille kracht. Vaak vertelde je, dat je het toch zo getroffen had met papa, met wie je 35 jaren lang alle liefde en leed deelde.

Toen papa stopte met werken, had je het vaak over de mooie jaren, die je samen met papa nog zou hebben :

's morgens samen koffie drinken, wandelen, fietsen, puzzelen, breien en genieten van één van je grootste hobby's: als een echte oma de kleinkinderen vertroetelen.

Want een lieve oma, dát was je !

Toen je nieuwe huis af was, dachten jullie het helemaal voor elkaar te hebben.

Met veel plezier hebben we allemaal samen het huis ingericht.

Je vierde er met papa, alle kinderen en kleinkinderen je 60e verjaardag.

Wat was je blij met je cadeaux : een nieuwe ring. We hadden toen met zijn allen niet in de gaten dat je al ziek was.

Het nieuwe huis is nooit echt je thuis geworden.

Het nieuwe huis kón in die korte tijd je nieuwe thuis ook niet worden.

We weten dat je in het huis van de Vader nu voor eeuwig je thuis gevonden hebt.

Met het geloof waarin je zelf kracht vond om te leven, durven we jou nu uit handen te geven.

Rust zacht, lieve mama.

Wij danken allen die hun medeleven hebben betoond bij het overlijden en de uitvaart van mijn lieve vrouw en onze zorgzame moeder en oma.